

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.664 van 20 december 2017
in de zaak A. 223.909/XIV-37.577**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Kati Verstrep
 kantoor houdend te 2060 Antwerpen
 Rotterdamstraat 53
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 29 november 2017, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 194.207 van 25 oktober 2017 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 december 2017 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dat uit de informatie vervat in het rechtsplegingsdossier blijkt dat Jalalabad veilig toegankelijk is via de luchthaven van Kabul en de autoweg Kabul – Jalalabad, waar het grootste probleem gelegen is in de verkeersveiligheid. De Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen wijst er tevens op dat de autoweg druk gebruikt wordt, ook al zou hij een doelwit vormen van de opstandelingen, die voornamelijk de Afghaanse veiligheidsdiensten viseren. Wat betreft verzoekers vrees om geïdentificeerd te worden als zijnde “verwesterd”, wordt in het bestreden arrest terecht opgemerkt dat een loutere verwijzing naar algemene informatie niet volstaat om *in concreto* een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aannemelijk te maken en dat verzoeker niet aantoont dat hij in dergelijke mate “verwesterd” zou zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, voldoet het bestreden arrest daarmee aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Verzoeker maakt evenmin een schending van artikel 39/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ en van de rechten van verdediging aannemelijk. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twintig december tweeduizend zeventien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams